

Михаил Анчаров

* * * * *

Однажды я пел на большой эстраде,
Старался выглядеть молодцом.
А в первом ряду задумчивый дядя
Смотрел на меня квадратным лицом.

Не то он задачки искал решенья,
Не то он был сотрудник газет,
Не то он считал мои прегрешенья,
Не то он просто - хотел в клозет.

А в задних рядах пробирались к калошам.
И девочка с милым, красивым лицом
Уходила с парнем, который хороший.
Но я себя чувствовал желторотым юнцом.

Какие же песни петь на эстраде,
Чтоб отвести от песни беду?
Чтоб они годились квадратному дяде
И этой девушке в заднем ряду?

Не могу понять, хоть ты вой, хоть тресни,
Что стало с песней в конце концов?
А, может быть, братцы, кончилась песня
И падает наземь белым лицом?

Ну хорошо. И что же дальше?
Покроет могилу трава-мурава...
Тогда я думаю: "Спокойствие, мальчики!
Ещё не сказаны все слова!.."

מיכאל אנצ'רוב

* * * * *

הפעם בפני הקפל התובע,
שרתי באומץ ובחיבקה.
לפתע הבטתי בדואן המשכני
ובפרצוף שלו מרוץע.

אולי הוא פתר תשbez בידיהם,
אולי הוא עבד בעיתונים,
אولي הוא ספר את סורונמי'
או סטם - התolson לו לשירותים.

ומאחרי קצה של חדר,
ילדה עם עיניהם בצלב יראק,
עצבה עם בחור שבראה בצד.
از חשתן לרגע ממוש כמו תינוק.

תגידי, אם שיר זה איננו
אשר ישנה לגביו תמונה,
שדואן מרוץע ייה ממנה
ויאת שישבה בשורה אחרתה?

אני מסוגל להבין: זה רצח
או מה, בעצם, הולך להיות?
אולי הזרם נגמר לנצח,
למפה נפל בפנים הלבנות?

ברגע הבא יקבעו את הזרם,
תMRIIA על הקבר רוח סופות...
ואז אלחש לי: "בצד, חברה!
עוד לא נאמרו המילים הטובות!"